

ва сравненіе легенды-ты трѣбва да стане отдѣлно, на прѣдѣ на Вѣсточнѣ-тѣ, а послѣ на Западнѣ-тѣ Црѣквѣ.

Разумѣва ся, че чести-ты на Вѣсточнѣ-тѣ Црѣквѣ трѣбватъ да имѣтъ по' голѣмо достоинство, зашто нейни-ты легенды, като наши-ти Апостоли ся канонизовахъ на прѣдѣ въ нежъ, трѣбва да сѣ по' ветхы и по' вѣрны, че тая работа е была за нейни-ты сынове. А Латинскы-ты сѣ съчинены не' по на прѣдѣ отъ 1380 год. и имѣтъ свое-то начало отъ вторѣ-тѣ полвинѣ на XIV. столѣтіе, като ся преправяхъ и умножявахъ въ послѣдующити-ты вѣкове.

Като желяхъ да приложѣ на исторіѣ-тѣ свидѣлства-та на легенды-ты и на двѣ-ты Црѣквы, трѣбва да начнѣ отъ чети-ты на Вѣсточнѣ-тѣ, които сѣ по' стары, а послѣ да обрѣлѣ вниманіе-то си и на Латинскы-ты.

Пѣдъ четьѣ-тѣ на Вѣсточнѣ-тѣ Црѣквѣ, като най старѣ, азъ разумѣвамъ четьѣ-тѣ сѣще Българскѣ-тѣ, сир. тѣжъ, които сѣ чели Българети, кога сѣ празновахъ свои-ты Апостоли: нѣ такъжъ четьѣ, да кажемъ право, още не е открита; ако да бѣше тя поне знаена, то трѣбваше да е най достойна отъ всички-ты.

И така като нѣма тѣя чети Вѣсточна-та Црѣква, мы трѣбва да ги трѣсимъ у други-ты и' Славянскы народы, и за това дума-та ми е за Руссы-ты.

Преведена-та отъ Шлецера Русска четья (у неговъ Нестора) не можемъ сяка за Българскѣ, зашто нейный языкъ сѣ всѣмъ не е Българскый, нѣ Русскый, само че Русскый и' съчинитель е слѣдовалъ, колко-то можялъ, грамматическы-ты измѣненія на Българскый языкъ. Второ тая четья е умножена сѣ прѣвода на Латинскѣ-тя, за това на наши-ты Апостоли ся набрахъ толкова пѣтуванія, трудове и грижи, что то не можемъ повѣрва да сѣ ся случили. Зачто тая четья е по млада и отъ истѣ-тѣ Латинскѣ, която нито тя е толкова стара.

За това четья-та на Вѣсточнѣ-тѣ Црѣквѣ ся опредѣлява отъ Русскѣ-тѣ кождо, спорядъ хронологическый рядъ, трѣбва да приглѣдаме слѣдъ Латинскѣ-тѣ. Тука нека забѣлимъ, че съчинители-ти на Легенды-ты и на двѣ-ты страны произвождатъ всяко добро отъ тамъ, дѣто ти ся принадле-